

OGLASI

CRKVE I SAMOSTANA SVETOGA FRANJE
KAPTOL 9 – ZAGREB
Godina 6 / Broj 18 / 11. svibnja 2025.

4. Vazmena nedjelja – godina C

SLAVLJA I DOGAĐANJA U NAŠOJ CRKVI I SAMOSTANU

- Danas je četvrta vazmena nedjelja, zvana "Nedjelja Dobrog Pastira," slavi se kao Dan svećeničkih i redovničkih zvanja. Molimo za nova duhovna zvanja u Crkvi.
- Danas se u Crkvi slavi i Majčin dan. Molimo i zahvaljujmo Bogu za naše majke.
- Utorkom prije večernje mise je pobožnost sv. Antunu.
- Četvrtkom u 20:15 na Opatovini 41 redoviti su susreti Franjevačke mladeži.
- U subotu je redoviti vjeronauk za prvopričesnike i krizmanike.

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA I ISPOVIJEDANJA

- **Nedjeljom i svetkovinom:** 7, 9, 10, 11:30 i 18:30
- **Blagdanom:** 7, 10 i 18:30
- **Radnim danom:** 18:30
- **Ispovijed:** pola sata prije svake svete mise
- **Molitva krunice:** svakoga dana prije večernje sv. mise
- **Antunovska pobožnost:** svaki utorak prije večernje mise

PRVO ČITANJE:

Dj 13,14.43-52

Pavao i Barnaba krenuše iz Perge i stigoše u Antiohiju pizidijsku. U dan subotni ušli su u sinagogu i sjeli. I mnogi Židovi i bogobožne pridošlice pođoše za njima, koji su ih nagovarali ustrajati u milosti Božjoj.

Iduće se subote gotovo sav grad zgrnu čuti riječ Gospodnju. Kad su Židovi ugledali mnoštvo, puni zavisti psujući suprotstavljali su se onomu što je Pavao govorio. Na to im Pavao i Barnaba smjelo rekoše: »Trebalo je da se najprije vama navijesti riječ Božja. Ali kad je odbacujete i sami sebe ne smatrate dostojnima života vječnoga, obraćamo se evo poganima. Jer ovako nam je zapovjedio Gospodin:

’Postavih te za svjetlost poganima, da budeš na spasenje do na kraj zemlje.’«

Pogani koji su slušali radovali su se i slavili riječ Gospodnju te povjerovali su oni koji bijahu određeni za život vječni. Riječ se pak Gospodnja pronese po svoj onoj pokrajini. Ali Židovi potakoše ugledne bogobožne žene i prvake gradske te zametnuše progon protiv Pavla i Barnabe pa ih izbaciše iz svoga kraja. Oni pak stresu prašinu s nogu protiv njih pa odu u Ikonij. A učenici su se ispunjali radošću i Duhom Svetim.

OTPJEVNI PSALAM:

Ps 100,2-3.5

Pripjev: Njegov smo narod i ovce paše njegove.

DRUGO ČITANJE:

Otk 7,9.14b-17

Ja, Ivan, vidjeh: eno velikoga mnoštva što ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda, i plemena, i puka, i jezika! Stoje pred prijestoljem i pred Jaganjcem odjeveni u bijele haljine; palme im u rukama. I reče mi jedan od starješina: »Oni dođoše iz nevolje velike i oprali su haljine svoje i ubijelili ih u krvi Jaganjćevoj. Zato su pred prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć u hramu njegovu, i onaj koji sjedi na prijestolju razapet će šator svoj nad njima. Neće više gladovati ni žeđati, neće ih više paliti sunce nit ikakva žega jer – Jaganjac koji je posred prijestolja bit će pastir njihov i vodit će ih na izvore vodâ života. I otrt će Bog svaku suzu s očiju njihovih.«

EVANDELJE:

Iv 10,27-30

»Ovce moje slušaju glas moj; ja ih poznajem i one idu za mnom. Ja im dajem život vječni te neće propasti nikada i nitko ih neće ugrabiti iz moje ruke. Otac moj, koji mi ih daje, veći je od svih i nitko ih ne može ugrabiti iz ruke Očeve. Ja i Otac jedno smo.«

Nicejski je sabor imao zadatak očuvati jedinstvo koje je bilo ozbiljno ugroženo poricanjem božanstva Isusa Krista i njegove istobitnosti s Ocem. Na saboru, koji je sazvaio car Konstantin za 20. svibnja 325. godine, sudjelovalo je oko tri stotine biskupa koji su se okupili u carskoj palači. Nakon brojnih rasprava svi su se, milošću Duha Svetoga, prepoznali u ispovijedi vjere koju i danas molimo na nedjeljnoj euharistiji. Koncilski su oci odlučili da se, prvi put u takvoj ispovijedi, započinje s izrazom Vjerujemo kako bi posvjedočili da su sve Crkve u jedinstvu u tom mi i da svi kršćani ispovijedaju istu vjeru.

Nicejski je sabor prekretnica u povijesti Crkve. Njegova obljetnica poziva kršćane da se ujedine u slavljenju i zahvaljivanju Presvetom Trojstvu, a posebice Isusu Kristu, Sinu Božjemu, koji je »iste biti s Ocem« i koji nam je objavio to otajstvo ljubavi.

12. SVIBNJA – SV. LEOPOLD BOGDAN MANDIĆ

Sveti Leopold Mandić – zvali su ga apostolom ispovjedaonice, jer je veliki dio svoga života proveo slušajući, odrješujući, savjetujući sve koji bi mu dolazili, privučeni njegovom dobrotom i poniznom mudrošću vjerodostojna svjedoka ljubavi Božje.

Boravio je u Padovi, u kapucinskom samostanu, nedaleko bazilike svetoga Antuna, živeći jednostavno i skrovito. Oko njega, koji je bio niske građe, prognanik, te krhkog zdravlja, nikada se nije podizala nikakva buka.

Iako je dobar dio života proveo u Padovi, sveti je Leopold po rođenju Dalmatinac. Rođen je 12. svibnja 1866.g., u Herceg Novom, u Kotorskome zaljevu, koji danas pripada Crnoj Gori.

Rođen je u siromašnoj obitelji, bogato jedino djecom te je, kao osmo dijete među njima, na krštenju primio ime Bogdan. Proveo je sretno djetinjstvo, obilježeno duhovnim životom neobičnim za tako ranu dob, ali i jednostavno (kakav će biti i ostatak njegova života), u kojemu je Isus uvijek zauzimao važno i odlučno mjesto. Stoga nimalo ne čudi njegova odluka nasljedovati Ga do kraja.

Tako je god. 1882. u kapucinskome sjemeništu u Udinama započeo pripremu za redovnički i svećenički život, koji je završen 20. rujna 1890.g., u Veneciji svećeničkim ređenjem.

Ispovjedaonica je smjesta postala poljem njegova apostolata. Pred njegovom su se ispovjedaonicom brzo stali stvarati redovi. Onaj tko bi se kod njega jednom ispovjedio, gotovo bi se redovito vraćao, privučen njegovom dobrotom, poniznošću, odmjerenim riječima, smirenošću, pouzdanošću, kao i snažnim duhovnim iskustvom, prožeti ljubavlju Božjom, odanošću Majci Božjoj, te hranjenim svetom Euharistijom.

Znao je prodrijeti u svačije srce, pravom riječju, koja je potjecala iz njegove osjećajnosti, no također tražena od Duha Svetoga kroz molitvu i razmatranje. Ocu Leopoldu su, međutim, predbacivali prekomjernu dobrotu. On bi odgovarao pokazujući na raspelo: “A što je tek s Njime, koji je umro za nas?”

Kraj života sv. Leopolda je nastupio 30. srpnja 1942. g., u 7 sati ujutro. Već se neko vrijeme nije osjećao dobro, pa ipak je prethodni dan, kao i obično, već od jutra proboravio na svome “radnome mjestu”, saslušavši kakvih 15-ak ispovjedi. Iako mu je bilo loše, nitko nije slutio tako skori kraj. Dok se oblačio za sv. misu, pozlilo mu je, kraj je nastupio brzo. Preminuo je moleći Zdravo Kraljice, posljednji pozdrav Blagoslovljenoj Gospodarici – kako ju je običavao nazivati – koja je, zajedno s Blagoslovljenim Gospodarom, bila ljubav njegova života.

Njegovu je pogrebu nazočio čitav grad. Njegov je grob na mjesnome groblju ubrzo postao metom snažne i sve veće pobožnosti, koja se umnožila nakon što je, 14. svibnja 1944., među ruševinama bombardirana samostana njegova ispovjedaonica pronađena netaknuta, kao mjesto na kojemu je čitava života svjedočio milosrdnu ljubav Božju.

Oca Leopolda Bogdana Mandića svetim je proglasio papa Ivan Pavao II., 16. listopada 1983. g.

LITURGIJSKA SLAVLJA – 4. VAZMENI TJEDAN

Dan	Slavlje	Mise	Evangelje
Nedjelja 11. 5. 2025.	4. Vazmena nedjelja	7, 9, 10, 11:30, 18:30	lv 10,27-30
Ponedjeljak 12. 5. 2025.	sv. Leopold Bogdan Mandić	18:30	lv 10,1-10
Utorak 13. 5. 2025.	Gospa Fatimska	18:30	lv 10,22-30
Srijeda 14. 5. 2025.	sv. Matija apostol	18:30	lv 15,9-17
Četvrtak 15. 5. 2025.	Jakov Zadranin	18:30	lv 13,16-20
Petak 16. 5. 2025.	sv. Ivan Nepomuk	18:30	lv 14,1-6
Subota 17. 5. 2025.	sv. Paškal Bajlonski	18:30	lv 14,7-14
Nedjelja 18. 5. 2025.	5. Vazmena nedjelja	7, 9, 10, 11:30, 18:30	lv 13,31-33a.34-35

Broj žiroračuna na koji možete uplatiti svoje donacije za obnovu crkve i samostana:

Franjevački samostan, Kaptol 9, Zagreb

Zagrebačka banka, IBAN: HR2723600001502750171 SWIFT: ZABHR2X

Kontakt: Tel. 01/4898 333; Mob. 091/5407 625 (fra Zdravko Lazić); E-mail: zdravko.lazic@ofm.hr

Izdaje: Franjevački samostan sv. Franje, Kaptol 9, 10000 Zagreb; Odgovara: fra Zdravko Lazić, gvardijan